

Отже, обґрунтоване використання показників ефективності та їх трактування дозволить раціонально використовувати ресурсний потенціал підприємства та досягати максимальних показників діяльності.

Література.

1. Волинець В.Л. Економічна ефективність зернопродуктового виробництва в підприємствах АПК та шляхи її підвищення: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.06.01 «Економіка, організація і управління підприємствами» / В.Л. Волинець. – К., 2013.

2. Дієсперов В.С. Ефективність виробництва у сільськогосподарському підприємстві: [монографія] / В.С. Дієсперов. – К. : ННЦ «ІАЕ», 2008. – 340 с.

3. Кісіль М.І. Критерій і показники економічної ефективності малого та середнього бізнесу на селі / М.І. Кісіль // Економіка АПК. – 2001. – № 8.

4. Кривошея-Гуцько О.І. Теоретико-методичні аспекти дослідження сутності та поняття прибутку / О.І. Кривошея-Гуцько // Агроінком. – 2010. – № 10.12.

5. Мазнев Г.Є. Планування фінансового забезпечення інноваційних агротехнологій в умовах різного фінансового стану підприємств / Г.Є. Мазнев, О.В. Дудник // Вісник ХНТУСГ, 2015. – № 161. – С. 60-73.

6. Морс К. Эффективные решения в экономике переходного периода: Аналитические инструменты разработки и реализации социально-экономической политики / К. Морс, Р. Страйк, А.С. Пузанов. – М. : Айрис-пресс, 2007. – 448 с.

РОЗВИТОК ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Певна В.Ю., студентка*

***ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

За даними Організації Об'єднаних Націй щороку велику кількість людей їздить відпочивати за межі власної країни. З цієї причини сфера туризму є однією з ключових галузей, що займає більше десяти відсотків від внутрішнього валового продукту економіки Світу. У резолюції Організації Об'єднаних Націй вказується, що сфера туризму сприяє боротьбі з бідністю і стимулює розвиток відносин в Світі [1].

* Науковий керівник – Кравченко О.М., к.е.н., доцент

Отже, туризм є однією з найбільш динамічних та перспективних галузей світової економіки. Не виключенням є Україна, зокрема щодо процесів розвитку зеленого туризму. Оскільки через події в країні, особливо в Криму, як улюбленого місця відпочинку українців, суттєвого зменшення платоспроможності населення, доведеться добряче подумати, як провести свій відпочинок з користю для здоров'я.

Розвиток туристичного бізнесу дозволив багатьом країнам з менш привабливими, ніж в Україні, природними та культурно-історичними передумовами підвищити рівень соціально-економічного розвитку [2].

Нині у більшості країн Європи пріоритетним напрямом розвитку сільських територій є переорієнтація сільського населення до надання послуг із зеленого туризму. Відпочинок на селі є одним із найперспективніших напрямів відродження та розвитку саме українського села, а також підвищення економічного рівня регіонів країни в цілому. Зелений туризм не виснажує наявні ресурси, а також підвищує рівень життя сільського населення.

Переваги розвитку зеленого туризму в Україні, особливо для сільських територій: сприяння створенню нових робочих місць на селі з метою подолання безробіття, зменшення міграційних процесів; джерело поповнення бюджетів всіх рівнів; збільшення валютних надходжень на село; поєднання трьох головних ефектів розвитку села: соціального, економічного та екологічного; одночасний розвиток таких галузей економіки як будівництво, транспорт, сільське господарство, культура, мистецтво тощо.

Рівень забезпеченості України зеленими туристичними ресурсами є високим. Так, по-перше, значна кількість унікальних та естетично привабливих природних ландшафтів, що придатні для тривалого зеленого відпочинку та пригодництва у поєднанні з місцевими пам'ятками культури і природи. По-друге, в Україні сконцентрована величезна кількість культурно-історичних ресурсів: центральна Україна багата на історичні пам'ятки, пов'язані із запровадженням і розвитком української державності та культури; південна Україна є територією, де виявлено чимало пам'яток античної культури; західна Україна виділяється етнічними особливостями, пам'ятками фольклору, народної архітектури.

Сільський туризм, в тому числі агротуризм, екотуризм, етнотуризм можуть і повинні стати поштовхом для розвитку малого та середнього бізнесу на селі. Їх розвиток також сприятиме збереженню

культури і духовності українського народу, це додаткові можливості для популяризації української культури, поширення знань та інформації про неї у світі [3].

На об'єктах сільського та зеленого туризму пропонується відпочинок в екологічно-чистих умовах для різних верств населення, надаються різноманітні послуги для туристів – це розміщення, харчування, організуються послуги дозвілля та відпочинку – рибальство, полювання, активний відпочинок на воді, кінні та лісові прогулянки, поїздки до морського узбережжя, проводяться екскурсії, організуються свята, присвячені етнокультурним народним традиціям, надаються в оренду плавзасоби тощо [4].

Також сприятиме розвитку зеленого туризму в Україні – проведення ярмарок, етнічних, історичних та гастрономічних фестивалів. На сьогодні Сорочинський ярмарок – це єдиний в Україні захід, відвідування якого дає якнайповніше уявлення як про нашу державу, так і про її народ, його економіку, історію і культуру.

Останнім часом зелений туризм набув широкого розповсюдження серед іноземців, які живуть і працюють в Україні, а саме співробітників посольств, працівників іноземних фірм, банків тощо. Вони приїжджають до українського села як на вихідні (від двох до п'яти днів), так і на довший термін. Для іноземців зелений туризм – це чудова можливість відпочити від «європейського перфекціонізму», насолодитися дикою природою, традиціями та культурою [5].

Мешканці великих міст як Київ, Харків, Дніпро, Одеса їздять у сільську місцевість, де вони можуть не тільки подихати свіжим повітрям, а й пожити селянським життям, відпочити від шаленої метушні в мальовничих куточках нашої країни, спробувати смачні та приготовані з натуральних продуктів страви української кухні, познайомитися з традиціями і культурою, народними промислами та ремеслами самобутніх регіонів України. «Зелені» туристи працюють у полі, збирають гриби у лісі, їздять верхи, ходять на риболовлю, полюють і таким чином відпочивають від офісних буднів чи від роботи на заводі.

Новий напрямок сьогодні – корпоративний відпочинок. Великі компанії почали практикувати виїзди співробітників на спільний відпочинок. Корпоративний відпочинок на природі вчить командно діяти та сприяє спілкуванню у неформальній обстановці. Варіанти корпоративних турів різні: екскурсії протягом одного дня, або кількаденних турів, спільні квести, тематичні конференції тощо [6].

Отже, український зелений, а саме сільський туризм може стати візитівкою нашої держави на міжнародному туристичному ринку.

Література.

1. Александрова А.Ю. Международный туризм: [учебник] / А.Ю. Александрова, 2002. – 470 с.
2. Колесник О.О. Економічна оцінка туристичної привабливості України [Електронний ресурс] / О.О. Колесник // Економіка. Управління. Інновації. – 2010. – № 1. – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/kolesnyk3.htm
3. Голубовська О.І. Сільський туризм як одна із складових відродження українського села [Електронний ресурс] / І.О. Голубовська // Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки. – 2012. – Випуск III (47). – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/golubovska.htm
4. Чорна Н.П. Розвиток сільського туризму в Україні [Електронний ресурс] / П.Н. Чорна // Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства: економічні науки. – 2010. – Випуск 99. – 401-411 с. – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/chorna7.htm
5. Васильев В.П. Сільський зелений туризм в Україні [Електронний ресурс] / В.П. Васильев. – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/vasyljev.htm
6. Туристичний портал про Україну «UA.IGotoWorld.com» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ua.igotoworld.com/ua/article/799_korporativnyy-otdyh-v-ukraine.htm.

РОЛЬ САМООРГАНІЗАЦІЇ В УПРАВЛІННІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМИ СИСТЕМАМИ

***ПЕРЕВЕРЗЄВА А.В., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ***

Реалії сьогодення переконливо доводять, що ефективність функціонування соціально-економічної системи з точки зору тактики та стратегії значною мірою визначається вдало побудованою системою управління.

На сучасному етапі постає питання зміни пріоритетів управління на розвиток людських ресурсів замість надмірного зосередження на накопиченні фінансового капіталу, котре в майбутньому може мати негативні наслідки і негативно впливати на результати діяльності [1].

На думку вчених ефективність системи управління залежить від